Zad 1. Funkcja calkowalna w sensie Riemanna f rozni sie od funckji g w jednym punkcie z przedzialu [a,b]. Pokazac, ze g jest calkowalna w sensie Riemanna i $\int\limits_a^b f(x)dx=\int\limits_a^b g(x)dx$.

Niech $ho \in [a,b]$ bedzie jedynym punktem takim, ze f(
ho)
eq g(
ho). Rozwazmy dwa przypadki:

1.
$$\rho \in \{a, b\}$$
.

Wowczas, mozemy zapisac przedzial $\left[a,b\right]$ jako sume przedzialow

$$[a,b] = [a, \ a+r] \cup [a+r, \ b-r] \cup [b-r, \ b]$$

dla pewnego r>0. Poniewaz ho jest pojedzynczym punktem, mozemy wybrac dowolnie male r, tak, ze otrzymujemy

$$\int_{a}^{b} g(x)dx = \int_{a}^{a+r} g(x)dx + \int_{a+r}^{b-r} g(x)dx + \int_{b-r}^{b} g(x)dx =
= \int_{a}^{a+r} g(x)dx + \int_{a+r}^{b-r} f(x)dx + \int_{b-r}^{b} g(x)dx \xrightarrow{r \to 0} 0 + \int_{a}^{b} f(x)dx + 0 = \int_{a}^{b} f(x)dx$$

2. $\rho \in (a, b)$:

Ustalmy r>0 takie, ze:

$$[a,b] = \left[a,\; \rho - \frac{r}{2}\right] \cup \left[\rho - \frac{r}{2},\; \rho + \frac{r}{2}\right] \cup \left[\rho + \frac{r}{2},\; b\right]$$

W takim razie mozemy rozpisac calke

$$\int\limits_a^b g(x)dx=\int\limits_a^{\rho-\frac{r}{2}}g(x)dx+\int\limits_{\rho-\frac{r}{2}}^{\rho+\frac{r}{2}}g(x)dx+\int\limits_{\rho+\frac{r}{2}}^b g(x)dx$$

Poniewaz funkcja g rozni sie od funkcji f tylko w punkcie ρ , to

$$\int\limits_{a}^{\rho-\frac{r}{2}}g(x)dx=\int\limits_{a}^{\rho-\frac{r}{2}}f(x)dx\ \wedge\int\limits_{\rho+\frac{r}{2}}^{b}g(x)dx=\int\limits_{\rho+\frac{r}{2}}^{b}f(x)dx.$$

W takim razie

$$\int_{a}^{b} g(x)dx = \int_{a}^{\rho - \frac{r}{2}} f(x)dx + \int_{\rho - \frac{r}{2}}^{\rho + \frac{r}{2}} g(x)dx + \int_{\rho + \frac{r}{2}}^{b} f(x)dx.$$

W trakcie dzielenia [a,b] na mniejsze przedziały, punkt ρ znalazł sie w przedziałe a poniewaz tylko jeden punkt ρ jest punktem gdzie te dwie funkcje sie roznia, mozemy ograniczac przedział na ktorym te funkcje sie roznia, czyli dla $\rho \to 0$

$$\int_{a}^{b} g(x)dx = \int_{a}^{\rho-0} g(x)dx + \int_{\rho-0}^{\rho+0} g(x)dx + \int_{\rho+0}^{b} g(x)dx =$$

$$= \int_{a}^{\rho} g(x)dx + \int_{\rho}^{\rho} g(x)dx + \int_{\rho}^{b} g(x)dx =$$

$$= \int_{a}^{\rho} f(x)dx + 0 + \int_{\rho}^{b} f(x)dx =$$

$$\int_{a}^{b} g(x)dx = \int_{a}^{b} f(x)dx$$

Zad 2. Funkcja calkowalna w sensie Riemanna f rozni siie od funkcjig w skonczenie wielu punktach przedzialu [a,b]. Pokazac, ze g jest calkowalna w sensie Riemanna i $\int\limits_a^b f(x)dx=\int\limits_a^b g(x)dx$. Mozna skorzystac z poprzedniego zadania.

Niech $\rho_1,...,\rho_n$ beda wszystkimi punktami przedzialu [a,b] na ktorych funkcja g przyjmuje wartosci rozne od f. Mozemy wiec podzielic [a,b] na mniejsze przedzialy takie, ze:

$$[a, b] = [a, \rho_1] \cup [\rho_1, \rho_2] \cup ... \cup [\rho_n, b]$$

Z pierwszego pierwszego podpunktu poprzedniego zadania mozna latwo zauwazyc, ze suma calek g(x) na kazdym z tych przedzialow jest rowna $\int\limits_{a}^{b}f(x)dx$

Zad 3. Dla pewnego podzialu P przedzialu [a,b] spelniony jest warunek L(P,f)=U(P,f). Roztrzygnac, czy z tego wynika, ze f jest calkowalna w sensie Riemanna.

Funkcja f jest calkowalna w sensie Riemanna, jesli

$$\sup_{P} L(P, f) = \inf_{P} U(P, f) = \int_{a}^{b} f(x) dx$$

Jesli funkcja, ktora spelnia warunek L(P,f)=U(P,f) nie jest calkowalna w sensie Riemanna, to wowczas

- 1. Istnieje taki podzial P_2 , ze $L(P_2,f)>U(P_2,f)$, co szybko prowadzi do absurdu. Pole pod wykresem nie moze byc ograniczone od dolu przez liczbe wieksza niz od gory.
- 2. Istnieje taki podziel P_2 , ze $L(P_2,f) < U(P_2,f)$, ale wtedy $L(P,f) > L(P_2,f) \neq \sup_P L(P,f)$ oraz $U(P,f) > U(P_2,f) \neq \inf_P U(P,f)$. W takim razie albo

$$\sup_{P} L(P,f) = L(P,f) = U(P,f) = \inf_{P} U(P,f),$$

albo

$$\sup_{P} L(P,f) > L(P,f) = U(P,f) < \inf_{P} U(P,f),$$

co jest wypadkiem rownoznacznym z 1.

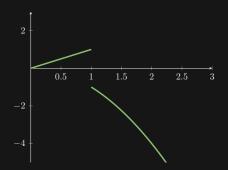

Zad 4. Funkcja f jest calkowala osobno na przedzialach [a,c] i [c,b]. Pokazac, ze f jest calkowalna na przedziale [a,b].

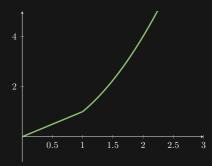
hyyyh ja z tego do tej pory korzystalam XD

Zad 5. Rozstrzygnij, czy dana funkcja jest calkowalna w sensie Riemanna. Jesli jest, to oblicz jej calke po zadanym przedziale.

a.
$$f(x) = \begin{cases} x & 0 \le x \le 1 \\ -x^2 & 1 < x \le 2 \end{cases}$$

Poniewaz interesuje nas pole miedzy wykresem funckji a osia OX, to mozemy odbic druga czesc funkcji wzgledem osi OX nie zmieniajac wartości calki na rozwazanym przedziale.

Zad 6. Funckja f jest calkowalna na przedziale [a,b]. Uzywajac definicji calki Riemanna uzasadnic, ze dla ustalonego $c \in \mathbb{R}$ funkcja $f_c(x) = f(x-c)$ jest calkowalna w sensie Riemanna na przedziale $[a+c,\ b+c]$ oraz $\int\limits_{c}^{b}f(x)dx=\int\limits_{c}^{c+b}f_{c}(x)dx$

Z definicji Riemanna wiemy, ze na f zachodzi:

$$m(b-a) \le \sup_{P} L(P,f) = \int_{a}^{b} f(x)dx = \inf_{P} U(P,f) \le M(b-a)$$

dla kazdego $x\in[a,b]$ oraz $m \le f(x) \le M$. Przypuscmy, ze dla funkcji f_c oraz $x\in[a+c,b+c]$ i $m_c \le f_c(x) \le M_c$

$$m_c(b+c-a-c) \le \sup_{P} L(P, f_c) \le \inf_{P} U(P, f_c) \le M_c(b+c-a-c),$$

czyli

Poniewaz $f_c(x)=f(x-c)$, to dla $x\in [c+a,c+b]$ f_c przyjmuje te same wartości co f, czyli mozemy stwierdzic

$$m = m_c \le f_c(x) \le M_c = M.$$

W takim razie nierownosc (🖐) mozemy zapisac:

$$m(b-a) \le \sup_{P} L(P, f_c) \le \inf_{P} U(P, f_c) \le M(b-a),$$

a poniewaz f_c na przedziae [a+c,b+c] przyjmuje nie tylko najwieksza i najmniejsza wartosc taka sama jak f na $\left[a,b\right]$, ale tez wszystkie inne wartości sa takie same, to

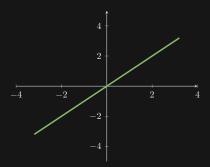
$$m(b-a) \leq \sup_{P} L(P,f_c) = \sup_{P} \left(P,f\right) = \inf_{P} U(P,f) = \inf_{P} U(P,f_c) \leq M(b-a),$$

tak wiec

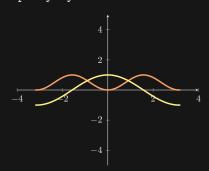
$$\int_{a}^{b} f(x)dx = \sup_{P} (P, f) = \inf_{P} U(P, f) = \sup_{P} L(P, f_{c}) = \inf_{P} U(P, f_{c}) = \int_{a+c}^{b+c} f_{c}(x)dx$$

Zad 10. Oblicz calke $\int_{0}^{\frac{\pi}{2}} x \sin^{2}(x^{3}) \cos(x^{3}) dx$

Zastanowmy sie jak wygladaja poszczegolne czynniki calkowanej funkcji. Funkcja f(x) = x jest nieprzysta:

Natomiast $\sin^2(x)$ orax $\cos(x)$ sa funkcjami parzystymi

W takim razie, funkcja $g(x) = x \sin^2(x^3) \cos(x^3)$ jest funkcja nieparzysta – jej calka na przedziale symetrycznym wzgledem osi OY jest rowna 0.